

1 פקודת העדות הדתיות (ארגון)

פקודה הקובעת הוראות לארגון של עדות דתיות

1. השם הקצר

פקודה זו תיקרא פקודת העדות הדתיות (ארגון).

2. סמכויות להתקין תקנות בענין ארגונה של עדה

(תיקון 1937)

(1) עדה דתית בישראל המגישה בקשה עפ"י פקודה זו, רשאי שר הדתות להתקין תקנות להתארגנותה כעדה דתית ולהכרתה בכך ע"י ממשלת ישראל.

(2) לכל עדה ועדה יתקינו תקנות מיוחדות שתהיינה מתאימות למסיבות המיוחדות ולארגונה של אותה עדה.

(3) כל תקנות כאלה תוכלנה לקבוע הוראות בענין יסוד מועצות-דת ומועצות-תרבות של העדה, שתהיה להן הסמכות לרכוש ולהחזיק מקרקעים ומיטלטלים מכל מין, להתקשר בחוזים, לקבל הלוואות ולחתום על כל מיני שטרות ולהופיע במשפט כתובע ונתבע בשמות שניתנו להם:

בתנאי ששום הלוואה שנתקבלה ע"י מועצה כזאת לא תהא מחייבת אותה מועצה, אלא אם כן ניתנה הסכמת שר הדתות לקבלתה, והתנאים שבהם נתקבלה הלוואה כזאת לא יהיו מחייבים אלא באותה מידה שבה נתאשרו ע"י שר הדתות, ושום דבר האמור בפקודה זו לא יפגע באחריותו של כל חבר של מועצה כזאת ביחס לכל הלוואה בלתי-מוסכמת שאותה מועצה התחייבה בה.

(4) כל תקנות כאלה תוכלנה להקנות למועצות הנזכרות לעיל את הסמכות להטיל על חברי העדה תרומות ואגרות לצרכי העדה, שאפשר יהיה לגבותן כדרך שגובים ארנונות ואגרות עירוניות.

3. תקנות שתותקנה עפ"י פקודה זו תבואנה במקום תקנות עותומניות

כל תקנות שתותקנה עפ"י פקודה זו אפשר להן להורות שכל חוק או תקנה עותומניים הנוגעים לענינים הכלולים בפקודה זו יחדל להיות להם תוקף בישראל.

(סוף הפקודה)

[1] חא"י (פרק קכ"ו), כרך ב', עמ' (ע) 1267, (א) 1292.

תיקון: ע"ר 660, 1937, תוס' 1, עמ' (ע) 1, (א) 1.

2. עקב ביטולו של משרד הדתות הועברה הסמכות לראש הממשלה (י"פ 5266, התשס"ד, עמ' 1642), וממנו לשר הפנים (י"פ 5647, התשס"ז, עמ' 2194).